

בתי המשפט

בשא 000112/06
ה"ע 603/06

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

לפני אב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

בעניין: הממונה על ההגבלים העסקיים

המבקש

ע"י עו"ד אלעד בנבגי

1 ג ד

בנק דיסקונט לישראל בע"מ

המשיב

ע"י עוה"ד ניב זקלר, שרון עודד ושרון מרקוביץ'

ה ח ל ט ה

הבקשה

1. לפניי בקשה מטעם הממונה על ההגבלים העסקיים (להלן - הממונה), להורות למשיב, בנק דיסקונט לישראל בע"מ (להלן - בנק דיסקונט), להעביר לעיונה את מקורות המידע ואת הנתונים עליהם נסמך המצהיר מטעמו בסעיפים מסוימים בתצהירו. לחילופין מבקשת הממונה להורות על מחיקת סעיפים אלו.

2. ביום 2.11.05, הוציא הממונה דאז תחת ידו קביעה מכוח סעיף 43(א)(1) לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח - 1988, לפיה הסדר הבלעדיות במקרקעין בין קניון הראל בע"מ ובין בנק דיסקונט הנו הסדר כובל. ביום 20.2.06 הגיש בנק דיסקונט ערר על קביעה זו של הממונה.

בתי המשפט

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

בשא 000112/06
ה"ע 603/06

לפני אב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

3. לטענת הממונה, התצהיר אשר צירף בנק דיסקונט לעררו הנו פגום, שכן המצהיר מטעמו לא פירט את מקורות המידע עליהם הוא נסמך. הממונה הפנתה למספר סעיפים, בהם לשיטתה נפל פגם זה, ואף צירפה לבקשתה את המכתב ששלחה בעניין לבנק דיסקונט (נספח א'). לטענת הממונה, ללא חשיפת מקורות מידע אלו, אין באפשרותה להגיב כראוי לערר.

4. בנק דיסקונט מתנגד לבקשה. לטענתו, לא נפל כל פגם בתצהיר שהוגש מטעמו, וכי מכל מקום הפסיקה ודברי החקיקה אליה הפנתה הממונה אינם תומכים, במיוחד לא בשלב זה של ההליך, טרם הגישה הממונה את תשובתה לערר. לשיטתו, בקשת הממונה הנה למעשה בקשה לגילוי פרטים נוספים ושאלון, כפי שהדבר משתקף במכתב שנשלח אליו. לדידו של בנק דיסקונט, בקשת הממונה חריגה בהיקפה ובתוכנה ועוסקת בנתונים ובפרטים אשר אינם רלוונטיים לצורך הכרעה בערר.

דיון

5. כעולה מבקשת הממונה, עיקר טענותיה נסבות על אי-פירוט מקורות המידע עליהם נסמך מר אבי אידלמן במספר סעיפים בתצהירו, אשר הוגש בתמיכה לעררו של בנק דיסקונט. הסעד לו עותרת הממונה הוא להורות לבנק דיסקונט להעביר לעיונה את מקורות המידע והנתונים, הכל כפי שנתבקש לעשות במכתב מיום 6.4.06 (נספח א' לבקשה). לחילופין מבקשת הממונה להורות על מחיקת אותם סעיפים מהתצהיר.

עיון במכתבה האמור של הממונה מלמד, כי אכן, כפי שציין בנק דיסקונט, זה חורג מדרישה לגילוי מקורות מידע גרידא, כפי שמנוסחת הבקשה שלפניי. מכתב זה דומה יותר למכתב דרישת פרטים נוספים ושאלון, אשר אף אם הוא מתייחס לנאמר בערר ובתצהיר, עדיין הוא חורג מהיקף הפרטים המופיעים בהם. אשר על כן, אני רואה לנכון להתייחס לבקשת הממונה לחייב את בנק דיסקונט להשיב למכתב שצורף לבקשתה, ואדון בבקשתה לחייבו

בתי המשפט

בשא000112/06
ה"צ 603/06

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

לפני אב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

להציג את מקורות המידע והמסמכים עליהם נסמך המצהיר מטעמו בסעיפים אותם פירטה, ולחילופין בבקשה למחוק סעיפים אלו.

6. תקנה 18 לתקנות ההגבלים העסקיים (סדרי דין בבית הדין ובערעור), התשמ"ט -- 1989 (להלן - התקנות), קובעת כי:

"לבקשה או לתשובה יצורף תצהיר לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה או לתשובה, שהמצהיר יכול להוכיח מתוך ידיעתו הוא וכן רשאי הוא להצהיר לפי מיטב אמונתו ובלבד שיציין את הנימוקים לכך."

סעיף 23 לחוק בתי-דין מינהליים, התשנ"ב -- 1992 קובע כך:

"(א) ערר יוגש בכתב ויכלול את הטענות והעיתקי המסמכים עליהם בדעת העורר להסתמך.

...
(ג) לא צורף מסמך כאמור, לא יסתמך עליו בעל דין בדיון בערר אלא ברשות בית הדין, מטעמים מיוחדים שיירשמו."

חשיבותם של התצהירים ושל חובת צירוף המסמכים, התומכים בכתבי טענות המוגשים במסגרת הליכי המתנהלים בבית-הדין, נעוצה בתרומתם הרבה לגיבוש יעיל וממצה של גדר הפלוגתאות בין הצדדים. שכן, בעל דין, אשר נדרש לתמוך טענותיו בתצהיר ובמסמכים המצויים בידיו, לא ימהר בדרך כלל לכלול בכתב טענותיו טענה עובדתית או כל טענה אחרת, אותה אין ביכולתו להוכיח בעת הדיון או שכלל אין בדעתו להסתמך עליה. בעת ניהול הדיון יוכלו הצדדים להביא בפני בית-הדין ראיות נוספות, הרלוונטיות למחלוקת ביניהם, כפי שזו הוגדרה ועוצבה בכתבי טענותיהם, כלומר בהתייחס לאותן פלוגתאות העולות מתוך תצהירי הצדדים (בקשה 45/96 (תיק מונ' 2/96) הממונה על ההגבלים העסקיים נ' ידיעות אחרונות

בתי המשפט

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

בשא000112/06
ה"ע 603/06

לפני אב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

בע"מ ואח', פדאור 96(5) 884, עמ' 2-3 להחלטה; בקשה 1/98 (ה"ע 9/97) בזק בינלאומי בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, דינים מחוזי, כרך לב(6), 676.

7. בבקשתה מפנה הממונה למספר סעיפים בתצהירו של מר אידלמן (סעיפים 5, 13, 19, 27, 44, 50-51, 56-58, 62), אשר לשיטתה אינם עומדים בדרישה שמציבה תקנה 18 לתקנות. לטענת בנק דיסקונט, המצהיר מטעמו "מצהיר על הדברים מידיעה אישית. מקום בו המצהיר נסמך על מסמכים קונקרטיים הוא צרף את המסמכים לעדר" (סעיף 20.1 לתגובה לבקשה). דא-עקא, אף תשובה זו צריכה להינתן בתצהיר ואינה יכולה להיכתב על-ידי בא כוחו.

לאחר שעיינתי בסעיפים אלו, אני סבורה כי אכן נפלו פגמים במספר סעיפים:

סעיפים 5, 13, 19, 50-51, 56-58, 62 - בסעיפים אלו לא מצוין האם העובדות הכלולות בהם מצויות בידיעתו האישית של המצהיר, האם עובדות אלו ידועות לו על סמך עיון במסמכים מסוימים, או שמא הן ידועות לו למיטב אמונתו, תוך ציון הנימוקים לכך. מכאן, כי סעיפים אלו לא עומדים בדרישת תקנה 18 לתקנות.

סעיף 27 לתצהיר - המצהיר נסמך בתצהיר זה על נתוני הבנק, אולם לא צירפם לתצהירו כנדרש בסעיף 23 לחוק בתי-דין מינהליים.

יצוין, כי בשאר הסעיפים האחרים ציין המצהיר את המקור להצהרתו, וצירף את המסמכים עליהם הוא נסמך.

הפגמים פוגעים באפשרות לגבש ביעילות את הפלוגתאות המתעוררות בתיק זה. לכן אני מורה על מחיקת סעיפים אלו מתצהירו של מר אידלמן.

בתי המשפט

בית הדין להגבלים עסקיים ירושלים

בשא000112/06
ה"ע 603/06

לפני אב בית הדין, כב' השופטת מ' שידלובסקי-אור

סעיף 44 לתצהיר – מר אידלמן ציין כאסמכתא לנאמר בסעיף זה מכתב מיום 12.9.05, אשר סומן על-ידי בנק דיסקונט כנספח י"ב לכרך האסמכתאות אותו צירף לעדר. אולם, כנראה בשל שגגה, לא צורף מכתב זה לכרך האסמכתאות שהוגש לבית-הדין. אשר על כן, אני מורה לבנק דיסקונט לצרף מסמך זה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, ט' באייר, תשס"ו (7 במאי 2006), בהעדר הצדדים.

מיכאלה שידלובסקי-אור, שופטת
אב בית-הדין